

+

Molt estimat en Crist, F. Orlandis: Agraïdíssima a la seva tarja d'aquests dies, em cal dir-li que desitjant desfer-me de tot compromís editorial amb el S. C., no veia la manera de fer-ho, després d'haver dit jo al mateix Sr. editor que considerant justes les seves condicions, les acceptava, i que podia, per tant, demanar-li a V. els originals de les traduccions de Santa Esperina. A la fi m'ha rendit una solució: li he escrit unes ratlles (la copia de les quals li adjunt perquè V. judiqui si he obstat correctament o no). Va en paperet apart.

Suspensionem per ara, si a V. li sembla, la publicació del llibret, esperant ocasió i temps més oportuns, ja que amb tot quant ha passat, he sentit minvar bastant les esperances de veureix en la somniada estampa.

Amb tot, bo seria poder disposar del permís de Lirieux per si un dia (i deu vulgui que sia pròst) poguerim realitzar el somni ara enforçat. Si en calgues sollicitat per segona volta aquella autorització, estigui segur que no deixaria d'afiançar la demanda amb el seu nom, fins a donar-lo a V. com a responsable de les traduccions mateixes. (x) I si V. pogués ajudar-me una mica directament per aquest cost, com l'hi agrairia!

Editor, ni hauria tingut un altre, recentment (Edicions Spes) però jo estava pendent de l'annunciada carta d'en Casulleres, i aquesta no arribava. Si diré com fou això: He tingut en aquest assumpte un confident: un bon amic barceloní qui a més de meteixel-me la meua plena confiança baix de tots conceptes, coincideix amb totes les apreciacions de V. - Ho sé si el coneix: és el poeta Josep Nos i Artigues, que té la seva oficina a la Biblioteca Dalmau - Durán y Das - 9. Ell desitjava que el meu llibre fos publicat, i en venté que passava tant de temps i jo les no sabia

(x) ja que sense les reiterades instàncies de V. aquelles traduccions, segurament, no estarien fetes.

Del que tant m'interessava, va explicar el cas a un senyor amic (el de Edicions Dopes) i aquest li digué
"potta ho de seguida, que ho imprimirem nosaltres" però ell volgué abans entrevistar-se amb el
Dr. Casulleres per justificar el meu silenci, i després, de l'entrevista, en Ros m'escrivia això:
--- "Suposo que a hores d'ara ja ha rebut V. una lletra del Dr. Casulleres — la lletra que ell
"es elsia haver enviat i de la qual esperava resposta — em digué que havia trobat el bloc de paper de
"cartes a on havia mig començat a escriure-li, que se li extraviià i estava convenent que ho ha-
"via deixat llest."

"De: De la meua entrevista amb el senyor, no en vaig sortir gaire ben impressionat.
"ell te, certament, interès en publicar el llibre. De l'esperança que en un dels seus viatges a Madrid
"ho resoldria; dir que allà hi té molt bons amics. Davant aquesta confiança jo no em vaig
"atrevir a manifestar la meua desconfiança
"jo no desitjo altra cosa sinó que ell es senti amb la seva, però veig venir que si no ho obté, llavors
"aden! ja no es podrà intentar per ara res més."

"No hi ha dubte que la "Danteta" que vetlla pel tot això, farà que s'esdevingui allò que avui dia sigui més convenient.
"No podem tampoc entossissar-nos a fer anar les coses segons el nostre caprici. Si no és ara, s'ha un altre dia que
"aquests petals de rosa s'escamparan per la nostra terra."

"Ara ja sap el Dr. C. que jo estic en l' "intèrmit " de tot això. I, per qualsevol cosa que a vostè se li oclogués
"en la qual fos útil un intermediari... un servidor de vostre, el més agosarat dels seus devots, es sentiria molt
"honorat (i ho dic amb tota propietat) acceptant aquest càrrec. Ja sap com m'estimo totes les seves coses, i les
"ganes que tinc de prestar-li tots els serveis que pugui."

M'ha estat molt i ben remarcable, l'excel·lent amic; ho fas constar perquè si en el dia de
demà, tornant emprendre la publicació del llibre ens calia un ajudant, no en podríem trobar cap de
més intel·ligent en el ram tipogràfic, ni de més bona voluntat. Amb V. i ell, la meua tranquil·litat
fora completa.

D'ara, D. Orlandis, perdoni'm aquesta llarga (pot ser innecessària) informació,
pot ser també carregosa, com les d'aquelles beates tan males d'esclavitud que diem en
bon malloqui, (estil Mossèn Alcover).

Encomenant-se a les seves oracions es despedeix de V. afma en J.C.

- 8 Febrer - 1943.

Marta Antonia Salas